

“Espiritualitat i sida”

TROBADA MENSUAL DE PREGÀRIA (Núm. 87)

13 de novembre del 2003
de 20.30 a 21 hores

Salm

Alça't Senyor, aixeca la mà, Déu meu,
no t'oblidis de l'indefens!
Acull, Senyor, el desig dels desvalguts;
enforteix el seu cor, escolta'ls:
fes justícia al desvalgut i a l'orfe,
que no els torni a oprimir l'home que és terra.
(Salm 10, 12.17.18)

Pregària de Jesús

En aquell temps, Jesús digué:
T'enalteixo Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això
que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho.
El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Ningú no coneix el Fill, fora del Pare i
ningú no coneix el Pare fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar.
Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar. Accepteu el
meu jou i feu-vos deiebles meus, que sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs,
perquè el meu jou és suau i la meua càrrega, lleugera.
(Mateu 11, 25-30)

Comentari de text

Estem ben lluny d'una imatge de Jesús austera o exigent o esquerpa que podríem
trobar quan s'enfronta sobretot a la hipocresia o a l'autosuficiència.

Tenim davant nostre la figura d'un Jesús amable, comprensiu i sobretot proper.
S'adreça directament "als qui esteu cansats i afeixugats". Podria semblar una
contradicció la invitació a acceptar el seu jou, però el que predomina són les
expressions de consol i de benevolència. Esmenta el repòs per als cansats i afeixugats;
i ell mateix es presenta com a benèvol i humil de cor i manifesta la seva voluntat de
proposar un jou suau i una càrrega lleugera.

Cadascú de nosaltres se sap quin feix porta i es bo de trobar en les paraules de Jesús
la resposta al secret desig de confort en la pròpia feblesa, en la pròpia malaltia, per fer-
ne punt de partença per enfrontar amb nou vigor la pròpia vida. (Pare Just, monjo de
Montserrat)

Pregària

Llum de Déu,
il·lumina les tenebres dels nostres dubtes
i condueix-nos.

Foc de Déu,
fes fondre el gel de la nostra indiferència
i escalfa'ns.

Torrent de Déu,
fecunda els deserts de la nostra vida
i renova'ns.

Força de Déu,
trenca les cadenes dels nostres esclavatges
i allibera'ns.

Alegria de Déu,
allunya els fantasmes de les nostres pors
i conforta'ns.

Vida de Déu,
destrueix les ombres de la nostra mort
i ressuscita'ns.

Flames d'amor

L'oferiment d'un llantió és...

- Un signe que ens fa més conscients del desig de comunicar-nos amb el nostre Pare-Déu.
- Un símbol de la llum (vida plena) que posseïm dins del nostre cor.
- Una senzilla però profunda lloança i la manifestació dels nostres desigs i sentiments.
- Una mostra del nostre esperit en pregària.

Podeu, si us plau, posar un llantió damunt l'altar tot recordant aquells que estimem i que ja no són entre nosaltres perquè han assolit la plenitud promesa. Preguem també pels familiars i amics afectats i per totes les nostres intencions.

Parenostre

Basílica de Santa Maria del Pi
Barcelona, 13 de novembre del 2003
-Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós-